

Robert Adanto

تکنیکی و روشهای استفاده از ابزار نیز نیرومند و قابل تقدیر هستند. آنها با طی کردن مسیرهای ناهموار در هنر و فلسفه ی ایجاد آن، به فرایندهای درخشانی رسیده‌اند که ما را به آینده ی نسل‌های در راه، امیدوارتر می‌کند. با وجود اختلاف نظر در مورد مباحث گوناگون فرهنگی، این زنان هر یک نماینده ی اندیشه ای مستقل اند و در قالب‌های کلیشه ای با مسائل، بر خورد نمی‌کنند. تنوع کار این نقاشان و شیوه‌های بیانی آنها، دور از تقلید است و آنها ماهرانه فرهنگ شرق و ایده‌های غرب را به هم بافته و به ساحت‌های تازه‌ای در هنر گام نهاده‌اند.

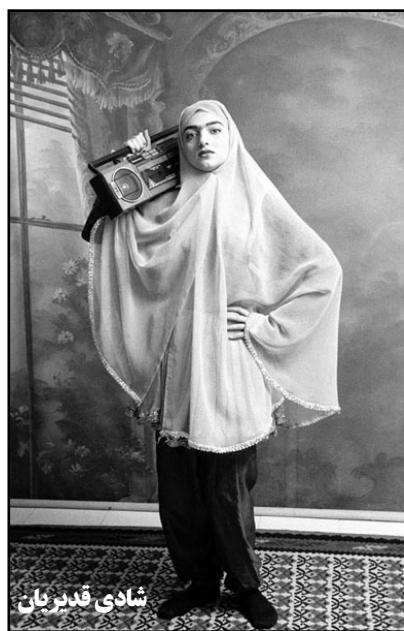
مرواریدهای کف اقیانوس، دومین مستند "رابرت آدانتو" است که پنجشنبه شب، ۲۲ ماه جولای ۲۰۱۰ در موزه ی لاکما در لوس آنجلس به تماشا گذاشته شد. فیلم دیگری که این فیلمساز ساخته در رابطه با هنر جوانان زیر سی سال چینی و حرکت‌های زیرزمینی آنها در ساختن ویدیو و عکس، بر ضد دیکتاتوری چین است. او هم اکنون، مستند دیگری را در همین زمینه‌ها، در دست دارد.

رابرت آدانتو، در رشته ی تئاتر تحصیل کرده و سالهاست که در آکادمی‌های هنر به کار تدریس مشغول است. او از نوجوانی و به تشویق والدینش در مورد فرهنگ و تاریخ ایران، عمیقا مطالعه داشته و حساسیتی ویژه نسبت به تحولات سرزمین ما دارد. رابرت آدانتو، برای ساختن این مستند گرانمایه، با هنرمندان ایرانی در نیویورک، سانفرانسیسکو و اروپا ملاقات و در لندن با دو پروفیسور مدرس در دانشگاه‌های انگلستان گفتگو کرده است. دویانوی فرهیخته یکی "بارونس هاله افشار" است و دیگری "مهری هنرین، هالیدی" هستند که نقطه نظرهای پر مغزی را ارائه می‌دهند.

امکانات نمایش فیلم "مرواریدهای کف اقیانوس" را در موزه ی لاکما، بنیاد فرهنگ، ایجاد کرده بود که می‌باید از کوشش این بنیاد در اشاعه و گسترش فرهنگ ایران زمین، همچنین زحمات "یتا میلانیا" مدیر روابط عمومی آن، سپاسگزاری کرد. با امید پیدایش مرواریدهای بیشماری در فرهنگ و هنر ایران، و آرزوی موفقیت برای همه ی زنان آینده ساز ایرانی.

مرواریدهای کف اقیانوس Pearls on the Ocean Floor

سانسور از سوی غیر، حرف‌های ناگفته را بر زبان می‌رانند. فیلم مرواریدهای کف اقیانوس، زوایای دیگری از ذهن و عمل زن ایرانی را به دنیا می‌نمایاند که قابل تامل و ستایش است. نکته ی در خور اهمیت این که، سوژه ی آثار اکثر این زنان هنرمند ایرانی "موجودیت زن" در همه ی ساحت‌های دنیای امروز است. آنها با

شادی قدریان

فردیتی مستقل، به کنکاش در ذهنیت عموم زنان ایران پرداخته و به نوعی راز گشایی دست زده‌اند - بی آنکه در پی نمایش شعارهای فمینیستی باشند و در ضدیت با مردان بکوشند. حرف مشترک این زنان، اعتراض به نظامی است که زیر پوشش تک باوری عمل و سنت کهنه ی مردسالاری را تقویت می‌کند و حتی مردانی را که مخالف با این نوع تفکرند، در امان نمی‌گذارد.

شانزده زن برگزیده در فیلم "مرواریدهای کف اقیانوس" نقاش، یا عکاس هستند و شگفتا که برخی از آنها برای نمایش موضوع از چهره ی خود مدد می‌گیرند و با سلف پرتره، ایده هایشان را بیان می‌کنند.

روش "خود چهره نگاری" در نقاشی به دو منظور، گزیده می‌شود:

یا برای ساختن اتوبیوگرافی تصویری، بوسیله ی خود نقاش و فردیت او، (مثال - فریدا کالو) یا به عنوان نماینده ی چهره‌های متفاوت مردم در قالب یک چهره (مثال - ونسان وگوگ).

طراوت طالع پسند یکی از نقاشانی است که این نوع روش را در وجه دوم به کار می‌گیرد و به بیان بسیاری از موارد جمعی، با اتکا به این گونه روند، می‌پردازد.

آثار زنان هنرمند ایرانی در این فیلم، نه فقط در گستره ی ابداع و خلاقیت، که در حیطة ی

تکنیکی و ابزار علمی داده و نشر پیام‌هایی را که فیلمساز در صدد گفتگو از آنهاست، میسر می‌کنند.

در فیلم مستندی که "رابرت آدانتو" پس از ایجاد جنبش سبز در ایران، فیلمبرداری آن را آغاز کرد و همین دوسه ماه گذشته، کار را به پایان رساند - اگر چه ظاهرا داستانی وجود ندارد و فقط مصاحبه با هنرمندانی که به آنها اشاره کردم، مد نظر است، اما از همان ابتدا مخاطب، با نگرش خود فیلمساز نیز آشنا می‌شود.

اخیرا و به رغم گذشته، حضور مستند ساز در فیلمش نامرئی نیست. مستند ساز، دیگر چون گذشته‌ها بر اساس سفارش از سوی مرجع، فیلم خود را نمی‌سازد و با ایده‌ای کاملا فردی به آفرینش یک اثر در جهت آگاهی جمع، می‌پردازد.

در "مرواریدهای کف اقیانوس" انگیزه ی فیلمساز و خاستگاه او نمودی مشخص دارد. در این فیلم "رابرت آدانتو" شانزده زن ایرانی را که از سوی مجامع فرهنگی - هنری معتبر دنیا شناخته شده‌اند - انتخاب و با آنها مصاحبه کرده است. این فیلمساز با برخی از این هنرمندان، در یک نمایشگاه گروهی در موزه ی چلسی نیو

از نویسن معینی کرمانشاهی

اطلاعات و نظرات خود را با من در میان بگذارید
noshinmoeni@hotmail.com

مرواریدهای کف اقیانوس، عنوان فیلمی است که تهیه کننده "رابرت آدانتو" در آن به کند و کاوی روشفکرانه، در مسیر افکار و شیوه‌های هنری چند نقاش مونت ایرانی، پرداخته است.

در این فیلم ارزنده، مخاطب با چهره‌هایی چون: شادی قدریان - شیرین نشاط - پرستو فروهر - هاله انوری - سارا رهبر - لیلیا پازوکی - افشان کتابچی - ملکه نائینی - بهار سبزواری - افسون گوهردشتی - نگار احکمی - طراوت طالع پسند - شادی یوسفیان و مونا حکیمی، روبرو می‌گردد و با دنیای ذهنی و خلاقیت‌های هنری آنها، با کیفیت بهتری آشنا می‌شود.

موثرترین وسیله برای بیان درک انسان از هستی درونی خود و پیرامونش و انتقال آن به دیگران، همواره هنر بوده است. نخستین جرقه‌های آفرینش بسیاری از نظام‌های اجتماعی و سیاسی بوسیله ی هنرمندان ایجاد شده و ایده ی

طراوت طالع پسند

یورک آشنا شده و با آنها به گفتگو پرداخته است. در فواصل مصاحبه‌ها، او آثار هنرمندان مورد بحث را به تماشا گذاشته و چگونگی هنر و افکار این زنان را در تلفیقی ماهرانه عیان می‌سازد.

هر یک از این هنرمندان در طول فیلم، به بیان افکار خود در زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی می‌پردازند و در گستره‌ای از ادراک و فهم، آرزو، ناامیدی، خشم و ایده‌های خود را بیان می‌کنند. این اولین بار است که جمعی از زنان هنرمند ایرانی، بدون خود سانسوری یا

ساختن انبوهی از ابزار علمی را نیز، هنرمندان در ذهن دانشمندان کاشته‌اند.

هنر، عنصری است نیرومند در آفرینش آینده‌ای درخشانتر برای همه ی آدمیان. عنصری که چشم اندازه‌های نادیده را مجسم می‌کند، ذهن را کش می‌دهد و گاه روح را پر طراوت می‌سازد.

حضور فیلم و سینما در دنیای انسان امروز، سبب گشته که هنرهای متفاوت، در یک ساختار ارائه شوند. تصویر - موسیقی - ادبیات و تئاتر، همه و همه، دست به دست تخصص‌های